

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

آنستاسیا پاپووا - (Anastasia Popova)

برگردان و زیرنویس: ا. م. شیری

۱۴ سپتمبر ۲۰۱۳

بلژیکی رها شده از اسارت افراطیون، از حقایق سوریه پرده برمی دارد

بهانه برای مداخله نظامی در سوریه- شک و تردیدها در باره ادعاهای دایر بر استفاده ارتش سوریه از سلاح کیمیائی در اطراف دمشق هر چه بیشتر افزایش می یابد. این موضوع را، که در واقعیت امر، یک تحریکات از طرف جنگجویان بوده، پیر پیچنین دا پراتای بلژیکی (Pierre Piccinini da Prata)، که تقریباً شش ماه در اسارت افراطیون به سر برده، تأیید می کند. او، گفت و گوی جنگجویان با برخی حامیان خارجی به زبان سلیس انگلیسی را که برای حمله کیمیائی آمده می شدند، شنیده است.

پیر پیچنین که در طول بیش از پنج ماه در اسارت افراطیون به سر برد، پس از آزادی در روز یکشنبه هفته گذشته و بازگشت به بلژیک، قبل از هر کاری به نزد والدین خود در شهر کوچک ژمبلای (Gembloux)، واقع در ۵۰ کیلومتری پایتخت بلژیک رفت. تقریباً همه خویشاوندان در خانه معمولی آنها جمع شدند.

پیر، معلم دبیرستان و مؤرخ، ۸ بار به سوریه سفر کرده است. این حامی سرسخت مخالفان سوریه می گوید، فی نفسه، ارتش آزاد در آنجا باقی نمانده است. کشور را با دسته های بیشمار اسلامگرایان پر کرده اند.

دسته های ارتش آزاد، همین که پیر و همکار ایتالیائی او، دومنیگو کونیریکو به مرز لبنان رسیدند، به آنها خیانت کردند و آنها را به اسلامگرایان فروختند. آنها را در سردابه ای در شهر تسخیری القصیر نگهداری می کردند. این دانشمند می گوید: «همه چیز - ساعتها، پاسپورتها، پولها، کارتهای اعتباری، دوربینهای فلمبرداری، حتی پوتینهای ما را هم گرفتند. لخت مان کردند، جلو هر کدام از ما یک شلوار کهنه انداختند».

به خاطر این که هر دو مسیحی هستند، با آنها مثل حیوانات رفتار کردند، مورد توهین و تمسخر قرار دادند. اغلب روی میز غذا نمی دادند، آب ناپاک به آنها می دادند، در گرمای تابستان دو- سه هفته یک بار هم اجازه حمام نمی دادند، آنها دو بار اقدام به فرار کردند.

پیر به یاد می آورد: «پس آن که ما را دستگیر کردند، کتک می زدند، اغلب با لگد به کلیه مان، دستانمان را از پشت می بستند و دو شبانه روز در این حالت نگه می داشتند. به پشت همکارم تخته سنگ گذاشته و روی آن می پریدند، فکر کردم ستون فقرات او را می شکنند. نوک زبان مان را با قیچی بریدند. خیلی دردآور بود».

پیچنین و گوئیریکو به دست **باند فاروق** افتادند، همان **فاروق** که اعضای بدن یک سرباز کشته شده ارتش سوریه را خورد. **پیر** به خاطر می آورد: اعدام برای اسلامگرایان یک سرگرمی بود. چند بار آنها با گذاشتن بشکه به پشت سر ما، ما را به اعدام تهدید کردند.

پیر ادامه می دهد: «جهادگران سه مبارز «حزب الله» را چنان محکم کتک زدند، تقریباً تا سرحد مرگ، که قابل شناخت نبودند. ما را به تماشای بریدن انگشتان آنها مجبور کردند. می گفتند، به دستور **ابو عمر** ما آنها را اینطوری مجازات می کنیم. سپس، سر هر سه نفر را بریدند. یک بار دیگر، ما را به تماشای صحنه اعدام سرباز جوان ارتش سوریه وادار کردند. این خشونت، محصول ظلم و ستم بی مجازات است. ما به کشور شیاطین، به سرزمین دژخیمان، به جایی که آدمها احساسات انسانی را فراموش کرده اند، افتادیم».

پیچنین اعتراف می کند: «اسلامگرایان در انتظار حمله ارتش می ماندند. تحریکات با استفاده از سلاح کیمیائی فقط در انحصار آنهاست». دانشمند بلژیکی در ادامه می گوید: «این بود گفت و گوی بین ژنرال ارتش آزاد با افسر دسته های الفاروق و شخص سوم با اسکایپ، که به زبان انگلیسی بسیار عالی سخن می گفت. این شخص قطعاً بریتانیائی بود. از این گفت و گو، من چنین نتیجه می گیرم، که این، مطلقاً دولت بشار اسد نبود که از گاز علیه مردم در حومه دمشق، در «غوطه» استفاده کرد».

در این باره، که انگلیسی ها چگونه در این کار دخیل بودند، و آنها مشخصاً چه می گفتند، **پیچنین** قول داده در روزهای آینده، طی اعلامیه مشترک با همکار ایتالیائی خود سخن بگوید.

زیر نویس مترجم:

بیانات کوتاه **پیچنین** فقط قطره بسیار کوچکی از دریای عظیم جنایات یکی از گروههای تحت فرماندهی غرب امپریالیستی- تروریستی (باند الفاروق) در سوریه است که هیأت به اصطلاح سیاسی- اجرائی سازمان اکثریت نیز از آنها به عنوان «همه گروههای مخالف دولت سوریه»^(۱) نام میبرد.

بیش از دو سال و نیم جنگ استعماری- تروریستی علیه کشور، مردم و دولت سوریه مستقل، جای کمترین شکی باقی نگذاشته است که، تروریسم دولتی غرب، گله های مزدور آدمخواران را آموزش داده، سازماندهی نموده، و با تنظیم نقشه جنگی، تأمین مخارج، تسلیحات و تجهیزات آنها با پول نفت مالیات دهندگان و نفت و گاز عربستان سعودی، قطر، کویت و... باندهای تروریستی را به نام «مخالفان دولت» به سوریه گسیل داشته است تا در پناه آنها به نیات و اهداف استعماری خود جامعه عمل ببوشاند. این، یعنی «یک تیر و دو نشان»!

در اوضاع و احوال امروزی جهان که سلطه استبدادی امپریالیسم بر جهان بیداد می کند، «حقیقت» بی یا و یاور، خوار و ذلیل تر شده است، اظهارات افرادی مانند **پیچنین** و تلاش و تقلاهای معدود و محدود در این گوشه و آن گوشه دنیا، مشکل بتواند به این زودیها موجب بیداری بشریت تحت ستم سرمایه داری بشود. با این وجود، نه دست روی دست گذاشتن جایز است و نه برافراشتن پرچم سفید!

(۱) <http://kar-online.com/node/6791#comment-1846>

نشانی ویدئو و متن مصاحبه:

<http://www.vesti.ru/doc.html?id=1128559>

۲۱ شهریور- سنبله ۱۳۹۲